

“प्रातिभं” त्रिरसकेण + गतानां वक्रवाक्यरचनारमणीयः ।

गूढसूचितरहस्यसहासः सुभ्रुवां प्रवृत्ते परिहासः” ॥

अथ जडता ।

(१७५) अप्रतिपत्तिर्जडता स्यादिष्टानिष्टदर्शनश्रुतिभिः ।

अनिमिषनयननिरीक्षणदूष्णोभावादयस्तत्र ॥

यथा मम कुवल्याश्चरिते प्राकृतकाव्ये ।

“एवरिच तं जुञ्जुञ्जलं अन्वोन्वणिहिदसजलमन्यरदिष्टिं ।

आलक्ष्त्रोपिचं विच खनमेत्तं तत्पत्तिचं मुहसङ्गं” † ॥

अथोग्रता ।

(१७६) शौर्यापराधादिभवं भवेच्चण्डत्वमुग्रता ।

तत्र खेदः शिरःकम्पतर्जनाताडनादयः ॥

यथा ।

“प्रणयिसखीसलीलपरिहासरमाधिगतै-

र्ललितशिरीषपुष्पहननैरपि ताम्यति यत् ।

वपुषि वधाय तत्र तव शस्त्रमुपक्षिपतः

पततु शिरस्यकाण्डयमदण्ड इवैष भुजः” ॥

अथ मोहः ।

* प्रातिभं प्रागल्भ्यं इति ॥ टी० ॥

† त्रिरसकेण मद्येनेति ॥ टी० ॥

‡ नवरिच इति । केवलं तद् युवयुगलमन्योन्यनिहितसजलम-
न्यरदृष्टि । आलेख्यार्पितमिव क्षणमात्रं तत्र स्थितं मुक्तसङ्ग-
मिति सं ॥ टी० ॥ एवरिचशब्दः केवलार्थोपदेशी ॥